

Školní větrník

9. třída

Základní škola Vysoké nad Jizerou

2024 - 2025

Úvodník

Milí čtenáři,

jako 9. třída Vás chceme uvítat u dalšího čísla Školního větrníku. Konec školního roku se už blíží, a proto jsme shrnuli vše, co se u nás ve škole za poslední pololetí událo. Doufáme, že si naše poslední vydání užijete a přejeme Vám příjemnou četbu.

Stalo se...

Výprava za Tutanchamonem

Po zhruba dvou letech se do České republiky opět vrátila výstava věnující se faraonu Tutanchamonovi. Naposled ji hostilo Brno, letos je to Praha. Protože ta je podstatně blíže, padlo rozhodnutí, že si tentokrát takový zážitek nenecháme ujít a spojíme pro tuto vzdělávací akci dvě zdánlivě nesourodé třídy – tedy devátou a čtvrtou. Takto o ní napsal žák 9. třídy:

Egypt v Praze

Dne 19. 12. se devátá a čtvrtá třída vydaly na celodenní výlet. Naše první zastávka byla v Dolánkách u Turnova na Dlaskově statku. Zde jsme se během exkurze dozvěděli, jak se slavily Vánoce v dobách minulých, jaké se dodržovaly zvyky a jak se celkově žilo. Bylo to moc pěkné. Naše další zastávka byla na výstavišti v Praze v Letňanech. Zde jsme se vydali do starověkého Egypta a pomocí individuálních audio průvodců jsme se dozvěděli vyčerpávající informace o faraonovi Tutanchamonovi, o tom, jak probíhaly vykopávky jeho pohřebiště a celé další procesy. Navíc jsme díky rekonstrukcím viděli, jak to přesně v hrobce vypadalo, když se po tisících letech znovu otevřela. Mohli jsme se také víc zblízka podívat na sarkofágy, ve kterých byl vládce uložen, a na všelijaké další zlaté poklady. Při cestě zpátky jsme se ještě zastavili v muzeu automobilky Škoda v Mladé Boleslavi, kde nám ukázali, jak se auta postupem času měnila a zlepšovala. Na úplný závěr jsme zavítali do McDonaldu, odkud jsme se s plnými břichy vydali zpět k domovu. Byl to skvěle strávený den a už se těšíme na další výlet.

Karel Burgermeister

Autobus pana Ráže nás zpět do Vysokého dovezl v 19:00 hodin. Děti plné dojmů se rozešly do svých domovů. Na straně pořádajících učitelek vládla velká spokojenost s bezvadným chováním dětí. Líbilo se nám, jak se k sobě ti velcí a malí hezky chovali a jak se devátáci v prostorách výstaviště tak nějak samozřejmě těch mladších ujali. Harmonogram bezchybně vyšel, lepšího pana řidiče jsme si také nemohli přát. A jistě ještě dnes zůstává v paměti všech zúčastněných ta úžasná multimediální výstava, která dokázala současného člověka vtáhnout do doby před 3 300 lety.

Marta Hrbáčková

Na Dlaskově statku v Dolánkách

Před vstupem do výstavní haly

Exponáty

Návštěva podzemí v pevnosti Josefov a ZOO Dvůr Králové

Ve čtvrtek 19. prosince 2024 vyrazila 6. a 8. třída na předvánoční výlet. První zastávkou byla pevnost Josefov. Nejdříve jsme navštívili vánočně vyzdobené kasematy a poté jsme sestoupili do podzemí. Byli jsme vyzbrojeni lucernami se svíčkou, které nás doprovázely po cestě. Hned na začátku došlo mezi dětmi a panem průvodcem ke komunikačnímu šumu, v jehož důsledku jsme se v podzemí troch zatoulali. Vše nakonec dobře dopadlo a nikdo v podzemí nezůstal, ale adrenalin se nám přeci jen trochu zvedl. Nakonec nás průvodce označil za ztracenou prohlídku Podzemí v Josefově se nám moc líbilo, i když prohlídka nevyšla tak, jak měl průvodce v plánu, ale o to lepší a dobrodružnější byla. Na takové se vždycky nejvíc vzpomíná.

Následovala návštěva ZOO ve Dvoře Králové nad Labem. Možná byste si řekli: Co v zimě v ZOO? Ale nezbyvá nic jiného, než abychom na základě naší zkušenosti tento čas doporučili. Zimní období má velké kouzlo, ZOO je krásně vánočně vyzdobená, hlavně zde nejsou skoro žádní lidé a všude je klid.

Zvířátkům jsme jako vánoční dárek dovezli dvě bedny mrkve, na které se děti složily, za což jim patří velký dík.

Veronika Farská, Lucie Burgermeisterová

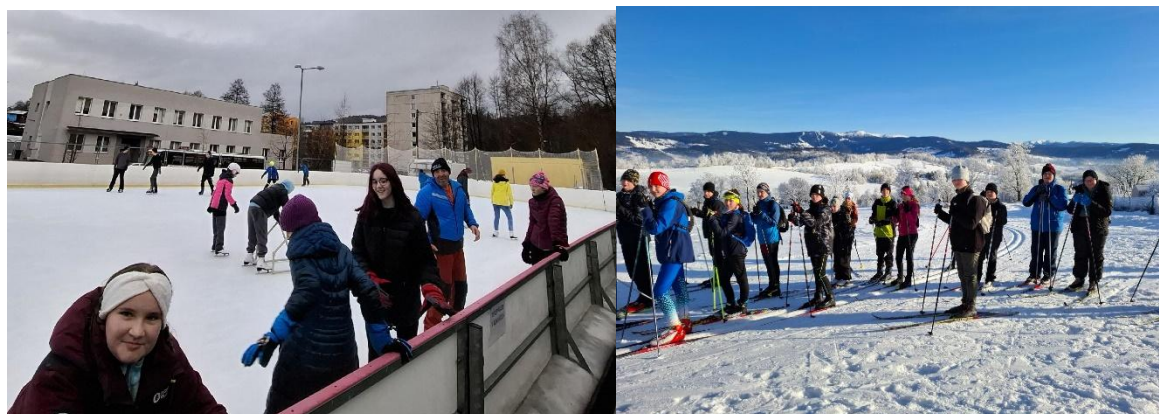

Zimní radovánky

Zima se blíží ke konci, ale my jsme si jí užili se vším všudy. Žáci chodili v rámci TV i družiny jezdit na bobech, sáňkách, jezdících. Pozor, i druhý stupeň! Děti z 1. a 2. třídy chodily po vyučování trénovat běh na lyžích. Letos se uskutečnil i lyžařský výcvik, který loni nebyl. Účastnili se ho žáci ze 7. a 8. třídy. Vyzkoušeli si jak lyže sjezdové, tak i lyže běžecké. Zážitků mají dost a budou mít na co vzpomínat. Děkujeme též areálu Šachty a městu za krásnou cenu permanentek. Tato cena byla poskytnuta nejen na lyžařský výcvik, ale i dětem o prázdninách. Jsme rádi, že areál funguje a přejeme úspěch a výdrž do

dalších let. Letos jsme si také na druhém stupni vyzkoušeli bruslení. Dvakrát jsme jeli do Semil na veřejné kluziště, kde jsme si prostor pronajali. Dětem se akce moc líbila. Takže je jisté, že příští rok vyrazíme znovu. Za zmínku také stojí pořádání lyžařského kroužku paní Markovou, kde si děti pod dohledem mohly v areálu lyžovat. Byla to určitě krásně a sportovně trávená odpoledne. Děkuje. Je vidět, že některé děti chtějí zimu trávit i jinak než doma u počítače. Doufejme, že děti nadšených do těchto akcí bude přibývat.

tělocvikáři

Výlet do Prahy

V úterý 18. března jsme byli v Praze. Náš výlet začal na Hlavním nádraží. Šli jsme na Václavské náměstí. Na konci náměstí jsme si všimli budovy Národního muzea, které bylo založeno roku 1818. Šli jsme kolem sochy svatého Václava od Václava Myslbeka, pak jsme se vydali do Františkánské zahrady, kde jsme svačili. Pokračovali jsme směrem k Prašné bráně, která sloužila jako vstup do města. Dále se šlo Celetnou ulicí na Staroměstské náměstí, které je nejlépe zachovalé. Na chvíli jsme se zastavili pod orlojem. A viděli jsme popraviště 27 českých pánů. Odtud nás cesta vedla na Karlův most přes řeku Vltavu. Přes Malostranské náměstí po Zámeckých schodech jsme došli až na Pražský hrad, kde se celá třída vyfotila s hradní stráží. Někteří si vyfotili katedrálu svatého Víta. Na závěr nás čekala cesta ke strahovskému stadionu, kde stál autobus. Petřínskou rozhlednu jsme viděli z dálky, ale vůbec nám to nevadilo, protože na nás čekala virtuální prohlídka ve třídě. Byl to hezký zážitek plný historie a památek.

žáci 5. třídy

Výlet do Terezína

Dne 28.4. vyrazila osmá a devátá třída do Terezína. V 8 hodin ráno už před školou na náš čekal autobus. Ačkoli nám učitelky minulé dny sdělily všelijaké hrůzy, které se v tomto opevnění děly, někteří to brali stejně jako zábavný výlet. Cesta tam trvala přibližně 3 hodiny, což je na dobu, kterou jsme tam strávili

(2,5h) poměrně hodně. Když jsme do zmíněné pevnosti dojeli, hned jsme vyrazili na prohlídku i s dalšími dvěma školami. Prohlídka trvala necelou hodinu, kdy jsme během ní slyšeli a viděli, jak vypadal život vězňů. Mnozí měli bledou tvář jenom ze slov vyprávějících o diskriminaci a nelidském chování ze strany Němců, a také z pohledu na stísněné prostory. Ale pevnost sama o sobě byla postavená dle mě zajímavě. Bohužel jsem neměl po prohlídce čas jí projít celou, jelikož nás měl autobus odvést na další zastávku a tou bylo terezínské krematorium. Tam jsme si nejdříve poslechli obecné informace z jakéhosi přístroje, jelikož ale byla jeho hlasitost téměř nulová, moc jsem se toho nedozvěděl. Když jsme do krematoria vešli, nacházely se tam velké pece a informace o provozu tohoto místa. Moc tam toho oproti Terezínu nebylo, i přesto to bylo vcelku zajímavé. Po prohlídnutí jsme vyrazili znovu na autobus, který jel už do Vysokého. Cesta vyšla časově podobně jako cesta tam. Myslím si, že bychom tam i mohli zůstat déle, protože 5 hodin cesty mi přijde vcelku dost.

Vojtěch Zemánek

Ornitologická výprava na Slovensko

Naše výprava začala v Praze na Hlavním nádraží, kde jsme pod bedlivým dohledem průvodce Milana nastoupili do autobusu. Po překročení slovenských hranic jsme se cestou mohli kochat výhledem na téměř všechna slovenská pohoří. Bylo krásné počasí a tak jsme viděli i zasněžené vrcholky Vysokých Tater. Do městečka Michalovce jsme dorazili kolem sedmé hodiny večer a rychle jsme se navečeřeli a vyrazili na první pozorování rorýsů velkých. Hnízdí v rozpadlém paneláku a je to jejich jediné hnízdiště na Slovensku. Když jsme se vraceli do hotelu, viděli jsme u silnice křečky polní, o kterých jsme si zprvu mysleli, že to jsou syslové. V hotelu jsme rychle vybalili a šli spát.

Druhý den jsme vyrazili na Senianské rybníky, kde nám sice přšelo, ale nás to neodradilo. Místní průvodce Matěj, ze slovenské ornitologické společnosti, nám dohodl vstupy do soukromých částí rybníků, kam se obvykle nesmí. Díky tomu, že se nám počasí odpoledne vylepšilo, jsme viděli spoustu nových druhů. Mezi nejzajímavější druhy patří například volavka červená a vlasatá, ibis hnědý, kameňáček pestrý, hoholka lední a pisila čáponohá. Když jsme skončili s

pozorováním na rybnících, šli jsme do místního domu kultury, kam nás pozvali na nejlepší ornitologický guláš. Poté, co jsme dojedli, jsme se vydali na procházku po vesnici, kde jsme pozorovali další ptačí druhy, hlavně sovy. Viděli jsme sýčka obecného, kalouse ušatého s mládřaty a výřečka malého. Byl to úspěšný den, kdy jsme napočítali přes sto druhů ptáků.

Třetí den jsme ráno vydatně posnídali a vyrazili opět do deštivého počasí pozorovat ptáčky. Nejprve jsme vyrazili na ptačí safari a pozorovali jsme z autobusu orla královského. Poté jsme se přesunuli do chráněné krajinné oblasti Latorica, kde jsme procházeli bažinatým lužním lesem. Pozorovali jsme tu například volavky červené a orla mořského. Odtud jsme se vydali na Opátské piesky. Zase nám na chvíli přestalo pršet a mohli jsme zde v klidu pozorovat další zajímavé druhy. Viděli jsme tam nejbarevnější ptáčky naší přírody. Mezi ně patří např. mandelík hajní a vlha pestrá. Svojí návštěvou nás poctil i dudek chocholatý a tři druhy ťuhýků. Mezi nimi i vzácný ťuhýk menší. Mezi tím, co ostatní byly na ochutnávce tokajských vín, my jsme sešli k rybníku, kde jsme viděli ledňáčka a hejno deseti vlh. Poté jsme se odebrali do autobusu, aby nás odvezl na hotel.

Čtvrtý den ráno přelo nejvíc ze všech dní. Po vydatné snídani jsme se vydali do chráněné krajinné oblasti Vihorlat, která leží na hranicích s Ukrajinou. Náš cíl bylo Morské oko a Sninský kameň s nadmořskou výškou 1006 m.n.m. A aby to bylo ještě lepší, tak se k dešti přidal i silný vítr. Protože nám počasí nedovolilo pozorovat ptáčky, tak jsme se aspoň koukali pod nohy, abychom nerozšlápli mloka skvrnitého. Poté, co jsme vystoupili na vrchol, tak nám začaly chodit SMS zprávy „Vítejte na Ukrajině“. Malinko nás to zaskočilo, ale i tak jsme pokračovali v cestě. I přes špatné počasí a úplně promáchané nohy jsme viděli pár zajímavých druhů. Například lejska malého a bělokrkého, skorce vodního a konipase horského. Když jsme se vrátili do hotelu, tak jsme se převlékli, navečeřeli a šli pozorovat havrany.

Pátý den ráno krásně svítilo sluníčko a my jsme nastoupili do autobusu a jeli směr Praha. Během naší výpravy jsme zaznamenali pozorování 145 druhů ptáků. I přes špatné počasí jsme si výpravu užili a těšíme se na další zájezd.

Rozálie Rendlová, 5.třída

Tuhýk obecný

Kalous ušatý

Dětský den

Devátá třída si pro žáky prvního stupně připravila na den dětí v parku 8 disciplín - skákání v pytli, vázání tkaniček, zapamatování předmětů, trefování se míčkem do děr, shazování kostek pomocí míčku, poznávání předmětů podle hmatu, podlézání lan a naplnit sklenici vodou pomocí lžic. Všichni na každém stanovišti dostali razítko a počet bodů od 0 do 5 podle toho, jak se jim dařilo. Poté byli z každé třídy vyhlášeni 3 vítězové, kteří dostali sladkou odměnu, ovšem za účast dostali všichni cukrovinku.

Květinový den

14. května, v rámci Květinového dne, proběhla sbírka na podporu prevence rakoviny tlustého střeva. Peníze od lidí vybíraly Tereza Chladilová a Karolína Patočková (první obrázek) a vybraly částku 7162 Kč, z toho 6637 Kč v hotovosti a 525 Kč přes QR kód. Děkujeme všem, kteří přispěli.

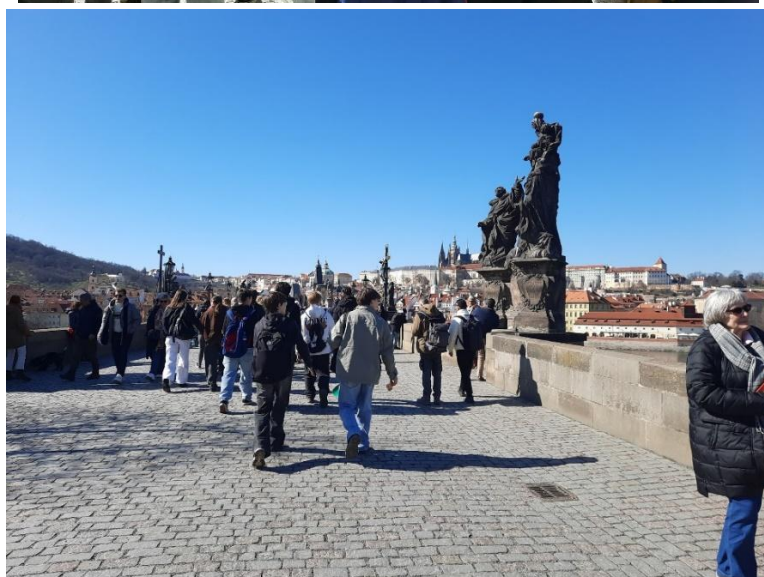
O něco dříve proběhla další veřejná sbírka, do níž jsme se zapojili – Peříčkový týden (znáte jako sbírku Pomozte dětem, jejímž symbolem je kuře). Do ulic vyrazila stejná dvojice a vybrala částku 8 770 Kč (druhý obrázek). Nutno podotknout, že k dispozici dívky měly od organizátorů jen 30 kousků peříček, která byla hned pryč. Ostatní peníze lidé dali, protože opravdu jen chtěli. Takže i tady velký dík všem, kdo do kuřecí pokladničky přispěli.

Česká národní banka

Dne 18.3. jsme jeli jako devátá třída do České národní banky. Počasí nám přálo a celý den svítilo slunce. Když jsme dorazili do Prahy, stáli jsme asi hodinu před bankou, protože jsme přišli příliš brzo a dovnitř nás nechtěli pustit. Po době čekání nás konečně pustili, když jsme vešli dovnitř, tak na nás čekala ochranka s detektory kovů jako na letišti. Po prohlídce nás uvítala průvodkyně a začala mluvit o bankovní radě, historii naší měny, jak se poznají falešné peníze a o dalších zajímavých věcech. Po návštěvě České národní banky nás ještě čekala exkurze ve forenzní laboratoři, kde jsme nahlédli pod pokličku moderních kriminalistických metod. Po této návštěvě jsme si udělali ještě krátkou procházku Prahou, výšlap na Petřín a poté jsme jeli zpět do Vysokého .

Žáci 9.třídy

Školní zájezd do Anglie

Dne 9. května jsme večer z vysockého náměstí vyrazili na zájezd do Anglie. Účastnilo se ho 30 žáků ze 6. až 9. třídy a tentokrát byl ještě program rozšířen o návštěvu Belgie. Přes noc jsme dorazili do Bruselu, kde jsme hned ráno navštívili známé Atomium. Poté jsme se přesunuli do nedaleké Mini Evropy, kde jsme si prohlédli miniatury známých evropských památek (včetně Staroměstské radnice).

Odpoledne jsme pokračovali dál do francouzského města Calais, kde jsme přespali v hotelu F1. Druhý den jsme se nalodili na trajekt a vypluli přes Lamanšský průliv do Velké Británie.

Po příjezdu jsme první den v Anglii navštívili historické doky v Chathamu. Dozvěděli jsme se, jak se dělají provazy a jak se staví lodě, nebo jsme se podívali do nitra ponorky HMS Ocelot. Po prohlídce jsme se přesunuli do Londýna, kde jsme se poprvé setkali s rodinami, u kterých jsme měli zajištěné ubytování. Každý s napětím očekával, kdo si ho na parkovišti vyzvedne, a samozřejmě vládly i lehké obavy z komunikace.

Když jsme se ráno zase sešli na parkovišti, hned bylo o čem vypravovat a co porovnávat. Tento den jsme strávili v Londýně. Prošli jsme si nejznámější památky jako Buckinghamský palác, Westminsterské opatství nebo Big Ben. Odpoledne jsme se projeli na London Eye, odkud jsme si z výšky mohli prohlédnout celé město a pořídit spoustu skvělých fotek. Následně jsme navštívili Přírodovědné muzeum.

Třetí den jsme se vydali na výlet k jižnímu pobřeží Anglie, do města Brighton. Prošli jsme se po křídových útesech. Oproti poslední návštěvě před dvěma roky nás v tomto městě přivítalo krásné počasí a z útesů byl nádherný výhled. Odpoledne jsme strávili v centru města a na pláži, kde se ti více otužilí smočili nohy v moři. A další překvapení oproti poslední návštěvě – vstup na slavné brightonské molo bylo zpoplatněné.

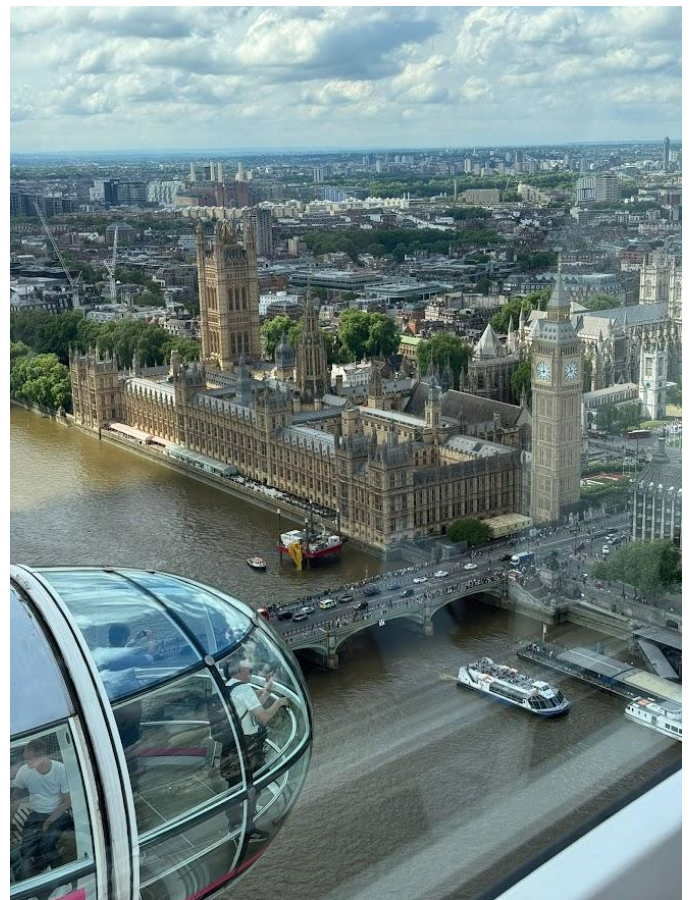
Poslední den našeho zájezdu jsme se opět vydali do Londýna. Prošli jsme se ke katedrále sv. Pavla, prošli se po Millennium Bridge i Tower Bridge a projeli jsme se metrem.

Byl to krásný zážitek, při kterém jsme se potkali s novými přáteli a lidmi, zlepšili se v angličtině a zažili spoustu dalšího. A už se těšíme na další zážitky – pro některé už na střední škole.

Karel Burgermeister

Společná fotografie z křídových útesů, dole foto Atomia v Belgii, vedle procházka po Londýně a nejnižše projížďka v londýnském kole.

Divoký Madagaskar

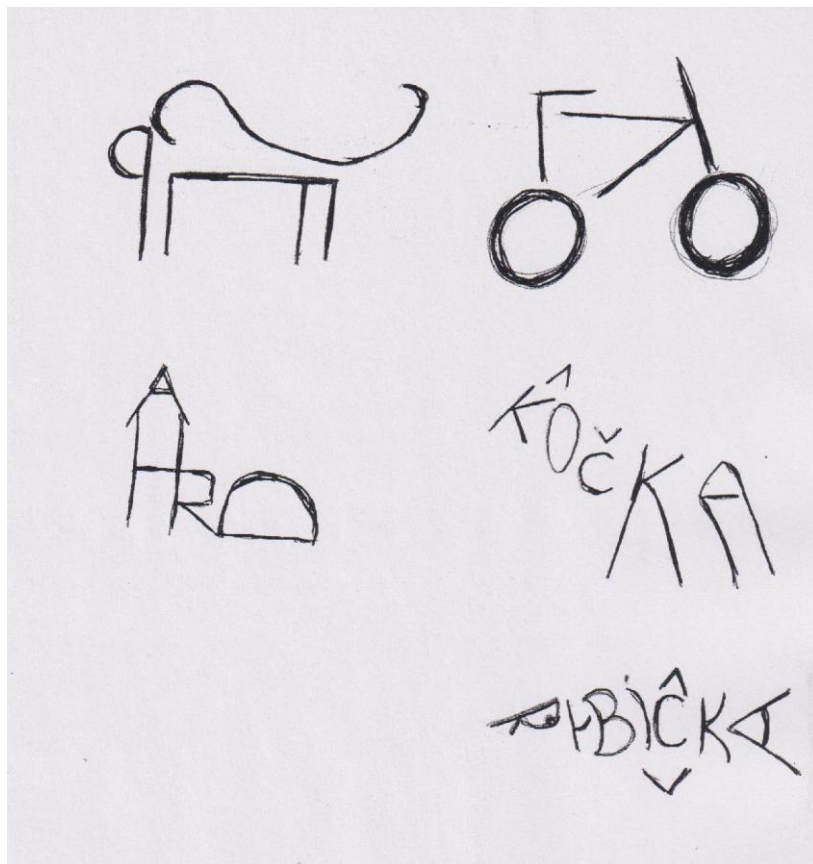
Dne 13. 2. jsme měli ve škole přednášku o divokém Madagaskaru. Paní Kateřina Motani nám prezentovala svůj dobrodružný příběh na ostrově Madagaskar. Vyprávěla nám o Červeném ostrově, který je domovem rostlin a zvířat. Její cesta vedla od východu na západ a od severu na jih. Kateřina nám ukázala třeba park Arcadia, domov lemura Indri, barevný gejzír, pirátský ostrov St. Marie, kde se vyskytují velryby nebo šelmy Fosa.

Hučák

13.4. jela 9. a 7. třída na exkurzi do vodní elektrárny Hučák v Hradci Králové. Jako první jsme viděli prezentaci o různých způsobech, jak je možné vytvářet a uchovávat elektrickou energii a. Poté jsme vyšli do druhého patra, které slouží jako muzeum o tom, jak různé elektrické elektrárny fungují. Nakonec jsme si celou elektrárnu prošli a ukázali si, jak vůbec vypadá. Potom jsme jeli už do Vysokého. V červnu ještě absolvovala tuto exkurzi 8. třída.

Práce našich žáků

Kaligramy od žáků sedmé třídy (pes, kolo, hrad, kočka a rybička)

Ukázka literární tvorby na naší ZŠ

LIMERIKY ZE 7. TŘÍDY

Byl jeden starý pán z Ostravy,
jeho jazyk byl nejasný.
Když řekli: „Jsou to čepice?“
Řekl jim: „Možná opice.“
Ten tajemný pán z Ostravy.
(David Jirčák)

Znám jednoho včelaře z Prahy,
ten má dva staré úly,
včely ho popíchaly,
na nic se ho nezeptaly.
Chudák pan včelař z Prahy.

(Včelí král)

Jel jeden kluk na motorce,
srazil babku na sjezdovce,
ta mu pěkně vynadala,
motorku mu zabavila.
Ach, ten chudák kluk na motorce.
(Jakub Pilát)

Jeden borec z města u Brna
na motorce jezdil už zrána.
S helmou jak král
po silnici hnál,
až vlítla pod kola vrána.
(Vláďa Husar)

Byl jednou jeden kluk
a ten měl rád nanuk.
Maminka mu dala limonádu,
on řekl: „Tu mám jen pro parádu.“
Ten kluk, co měl rád nanuk.
(Štěpán Slavík)

Šel jeden dědeček v neděli
chytat chytré hnědé medvědy.
Když se ho ptali: „Berou?“,
Odpověděl: „Jen žerou.“
Ten starý dědeček u řeky.
(Michaela Davidová)

Jeden dědeček v obleku
nosil moc rád kravatu.
Když se ho ptali: „Padne ti?“,
Odpověděl jim: „Jak praseti.“
Ten milý dědeček v obleku.
(Natálie Skrbková)

Byl jednou jeden papež,
rád jsem se mu koukal na pleš,

každý den mu dávám daně,
on mi dává domov za ně.
Ach, ten boží papež.
(Matěj Kazík)

Reportáž

Reportáže R.U.R

Dne 29. dubna 2025 jsme se vydali na divadelní představení od Karla Čapka R.U.R do divadla, Krakonoš.

Děj byl za mě zprvu matoucí, jelikož se tam míchala starší a novější doba, ale nebylo to k nepochopení. První polovina byla vážně dobrá, rychle mi utíkala, ale naopak druhá polovina mně přišla, hlavně ke konci, uspávací a pomalá.

-Amálie Vacková

Vystoupení se dělilo na 2 části a dohromady trvalo cca 3 hodiny. Do děje byla přidána nová část, která ale nesouvisí s hlavním dějem. Jedná se o rozhovor mezi dvěma pacienty, kteří si povídají o dnešní technologii ohledně AI, a myslím si, že tím chtějí varovat, že nejsme daleko od toho, aby se dílo stalo realitou. A to se mi na tom dost líbilo, jak využili dnešní technologii k vyprávění a i ke zlepšení vystoupení, například použití AI k zvukovým efektům.

-David Veber

Hudba a kostýmy mi spíš připomínaly 19. století až 20. století. Možná to byl záměr, nebo jsem to nepochopila. Jinak zvuk a světlo tentokrát byly dobré, líbilo se mi, jak tam byly použité i zvuky z rádia.

Můj celkový dojem je takový, že tato hra byla dobře napsaná. Takové jiné odreagování, přestože to bylo opravdu dlouhé, tento zážitek za to stojí. Je to solidní představení, u kterého se pobavíte, ale i zamyslíte. Rozhodně všem doporučuji.

- Tereza Chladilová

Divadelní představení bylo hezké. Děj byl srozumitelný a hezky zpracovaný, ale přišlo mi to až moc dlouhé, protože ke konci jsem se už začala nudit. První polovina se mi líbila nejvíce, protože mě tam zaujal kouzelnický trik. Také se mi líbily scény s panem S., kterého hrál Tomáš Hellmuth, a s panem H., kterého hrál Martin Hnyk, protože měli vtipné hlášky a bylo na nich vidět, že to mají v krvi. Jediné, co mě tam trochu pozastavilo, byly malé přeroky robotky Sully, kterou hrála Magdalena Bašková, a Heleny Gloryové, kterou hrála Jitka Rolečková. Jinak bylo všem dobře rozumět.

-Michaela Lánská

Celé představení bylo dobře provedené a režisérka paní Magdalena Bartoňová dobře zachytila kouzlo Čapkových příběhů. Podání od herců bylo chvílemi monotónní a projeveno bez emocí v hlase, ale herecké výkony byly jinak skvělé a vtáhly do příběhu tak, že jste měli pocit, že příběh prožíváte na vlastní kůži. Po hudební stránce se chvílemi dramatickост hudby ke scénám nehodila, ale naháněly husí kůži. Hlasy z rádia byly až děsivé a moc příběhu přidávaly na atmosféře. Líbila se mi hudební vsuvka s houslemi a rozdíl mezi klidným (a přerušovaným) hraním postavy Heleny v podání Jitky Rolečkové a našťvaným Radiusem, který si nástroje nevážil a nemohl chápat jeho smysl.

-Karolína Patočková

Přijímací zkoušky

11. dubna psali žáci deváté třídy přijímací zkoušky a toto jsou jejich pocity:

Reportáž z přijímaček aneb horská dráha emocí

Dne 11. dubna 2025 psali devátáci, co chtěli mít v budoucnu maturitu, přijímací zkoušky na SŠ. V Turnově na zdravotní škole, nacházející se vedle nemocnice, začal krvelačný boj o místa k zaparkování, který zdárně posilovaly napjaté emoce všech zúčastněných. Když jsme úspěšně zaparkovaly, moje mamka se mě snažila uklidnit slovy: „Neboj se, máš ještě druhou šanci v pondělí!“

Po úspěšném boji o místo se konečně vydáváme ke škole. Na parkovišti je mnoho zraněných, starých lidí, kteří už ale na přijímačky nedorazí. Panika se usadila, tohle se opravdu děje. Když jsme se s davem konečně přiblížili ke škole, paní všem kontrolovala pozvánky. Mamka se ke mně otočí, ať vytáhnu svůj telefon. „A sakra!” V panice jsem prohledávala tašku, mezitím mamka na mě protočila oči: „Co se děje?” Panika se ve mně každou chvíli zvedala. „Nemám svůj telefon!” Mamka jen s povzdechem ukázala svůj a paní se mě jen nakonec zeptala na občanku. Základ úspěchu, jsem ve škole! Před testem nervozita stoupá, paní učitelka přichází s úsměvem do třídy. Aspoň někdo tady být chtěl. Pokládá nám test na stůl a dává pokyny, které stejně nikdo neposlouchá. Konečně můžeme psát. Rovnice byly vysvobození, zato kytičky a bazén mě potopily. Čas se zrychlil, a než jsem se nadála, držím v ruce úlohu s gorilou hrající volejbal. Už mi ubíhá čas a já se jen můžu soustředit na malého pavouka, co se spouští z okna. Najednou slyším ten vysvobozující hlas paní učitelky oznamující konec testu. První boj za námi, jediné, na co můžu myslet, je východ z téhle prokleté budovy, která má překvapivě hodně toalet. Vycházím konečně z budovy a k nepříjemnému zjištění se dozvídám, že moje mamka zaparkovala na druhé straně areálu. S prázdnou hlavou konečně odcházím domů přes dav rodičů.

žák z 9.třídy

Zabloudit v takový důležitý den

Kdybych měla shrnout pondělí 14.4., řekla bych, že to bylo dost zajímavé a točilo se to z minuty na minutu. Když jsem dorazila do Jablonce do obchodní akademie, najednou ve mně hrklo a dopadly na mě pocity, které nebyly úplně dobré, naštěstí jsem tohoto bubáka úspěšně zahнала. Přišla jsem do školy, kde mi dali lístek s učebnou a poslali mě ve schodech nahoru. Vystoupala jsem schody a tam stály paní učitelky, které nás nasměrovaly do správných učeben, ale já jakožto velice inteligentní člověk jsem pro změnu zabloudila a vešla jsem do skleněných dveří, kde nikdo nebyl. Šla jsem dál a už jsem chtěla panikařit, naštěstí jsem měla šťastné ponožky pro štěstí, které mě v této situaci zachránily. Měla jsem dvojce citronkové ponožky, takže doporučuji, zachrání vás v každé situaci, mám to ověřené! Když už jsem došla na konec chodby, z neznámé třídy se vynořila nějaká paní učitelka a odvedla mě do třídy. Po příchodu do třídy jsem myslela, že to se mnou sekne, jelikož ve třídě byl šílený pach. Naštěstí jsme tuto zatuchlou třídu mohli vyvětrat. V 8:30 vešla do třídy učitelka a přečetla nám zase naše podmínky přijímacího zařízení, poté rozdala archy a šlo

se na věc. Už hned u první úlohy v matematice jsem věděla, že jsem cooked. I tu další úlohu jsem musela přeskočit, jelikož jsem neměla šajna, jak na to jít. Naštěstí se to potom už docela rozjelo, ale kdybych měla popsat pocity v danou chvíli těsně před ukončením, to by bylo něco, hodinky by mně ukázaly, že jsem silně ve stresu. Po odevzdání archů byla pauza a znovu jsme se měli vrátit na 10:50. Zase po chvíli vešla učitelka, něco k tomu ještě přečetla a rozdala archy a začala mise číslo 2. Myslela jsem, že čeština bude v poho, ale nemohla jsem se vůbec soustředit, a když jsem si četla ty texty, myšlenky mi běžely úplně někde jinde. Tyto dva dny byly snad úplně nejvíce stresové, co jsem zažila, teď už jen snaha doufat, že mě přijmou. A při nejhorším žlutá vesta, taky cesta.

-Amálie Vacková

Důležitá chvíle mého života

Dne 11.dubna 2025 jsem se ráno probudila s pocitem, že mě čekají přijímací zkoušky, důležitá část mého života. Když jsem stála před Střední průmyslovou školou v Liberci, říkala jsem si, co mě ještě čeká a nemine? Po chvíli jsem vstoupila do budovy a šla po schodech do 1. patra, kde jsem se dala doleva a na konci dlouhé chodby byla třída, do které jsem šla psát. Když jsem vstoupila, úplně jsem se zhroutila a řekla si, že mě už dneska nic nepřekvapí. Přítomní uchazeči, kteří seděli ve třídě, mně neodpověděli na můj pozdrav, není divu, protože měli v uších sluchátka a v ruce mobil. Řekla jsem si, no nic, přece mě nemůžou rozhodit nevychovaní haranti, kteří neumí slušně pozdravit. Posadila jsem se do lavice a čekala, až přijde pan učitel nebo paní učitelka. Přibližně po hodině čekání vešel do třídy učitel. Na první pohled vypadal docela dobře, ale po chvíli jsem zjistila, že to je typ člověka, který nemá žádné emoce, tam, kde ho posadili, tam si seděl, zkrátka mouchy „snězte si mě“. Když jsem dopsala testy, sbalila jsem se a odešla. Před školou už čekala mamka, která se mě hned zeptala, jaký mám z toho pocit? Odpověděla jsem: „Přijímačky docela dobrý, ale z čeho jsem špatná jsou dnešní děti a tím pádem i doba, do které vyrůstám.“ A k tomu jsem dodala, že do téhle školy nejdu ani za milión. Mamka mě uklidňovala tím, že je to takhle všude, ne jenom tady. Takže mi nezbylo nic jiného než doufat, že ty lidi už nepotkám nebo že to v pondělí bude lepší než dneska, jelikož jdu psát na stejnou školu, ale do jiné třídy. A moje doufání se mi skutečně splnilo. Děti sice koukaly zas do mobilu, ale už neměly sluchátka v uších, a dokonce dvě mě pozdravily. A učitel to byl sympáťák, zkráceně nás poučil o pravidlech k přijímačkám, ne jako ten pátek, který nám četl tři A4 a to

ještě stejným hlasem, takže nás to skoro všechny uspávalo. A také nám řekl, ať jsme v klidu, a popřál nám i hodně štěstí. Co se týče přijímaček, matika ta mě pohřbila, ale zato čeština se mi docela povedla

-Michaela Lánská

Co nás nepotká u přijímaček

Dne 14. 4. 2025 se konal 2. řádný termín přijímacích zkoušek pro čtyřleté obory. Někteří z nás si řeknou, že když ten první termín byl těžký, tak ten druhý bude jednodušší. Za mě to bylo náročnější ohledně prostředí a lidí kolem. Každý si řekne, že ho v ten den potká cokoliv, ale že mu Gymnázium ve Vrchlabí začne topit, když za rokem je léto a venku bylo skoro 20 stupňů, mě jako nenapadlo. První termín přijímaček v Semilech na Gymnázium byl jako doma. Tu školu jsem znala i učitelky a učitele. Hlavně na Gymnázium bylo vše hezky připraveno, vše včas a např. pan učitel Krajíc nás i psychicky podpořil. Z těchto přijímaček jsem byla v pohodě, žádný stres (možná taková nervozita) a ten žák byl v klidu. Na rozdíl od Vrchlabí, kde jsem si prožila teror. Škole bylo jedno, že v 8:30 začínáme, učitel si přišel až v 8:45 a žádný spěch v něm nebyl. Koukal na nás jako zjara. Já si osobně myslím, že to jejich sezení ve třídě a seznamování s pravidly během testu, dostali ještě zapláceno. Už jen to, že jsme začali pozdě, nám přidalo na stresu, ale třeba hodiny ve třídě, který ukazovaly jiný čas. Během testu jsem si všimla společně s pár dívkami, že některé děvčata podváděla pomocí mobilních telefonů. Už může být jasný, že pan učitel tento podvod opravdu neřeší a spíše řeší slunce ve třídě a jak sundat žaluzie, aby nás nevyrušil.

Kdyby chtěl radu, tak bych mu poradila třeba vypnout topení a otevřít okno. Poté co jsem přišla do auta, byla jsem dobrých 5 minut ještě v šoku z té školy než z těch testů. Testy tentokrát byly jednoduché, ale i to okolí má hodně velký vliv. Ze začátku jsem nevěděla, z čeho se dřív rozbřečet. Testy za mě dopadly dobře, čekala jsem ho horší. Jen budu doufat, že se nedostanu do Vrchlabí nebo jinak do slušné ZOO, kde běhají neandrtálci. Opravdu mě škola zklamala a nebylo to poprvé, když jsem tam psala přijímačky nanečisto, pan ředitel, velmi mladý ředitel, vypadal, jako by prodělal mrtvici. Mé pocity jsou smíšené, ale dopadlo to tak, jak mělo. Je pravda, že Cermat opět nezklamal a splnil svůj úkol. A ten náš úkol? Myslím, že ne všichni byli spokojeni, ale snaha se cení, ale Cermat necení nic. Hlavní je si z toho nedělat velkou hlavu. Jak říká paní

učitelka Hlaváčová: „Zeměkoule se bude točit pořád.“ A na úřadu práce pro nás určitě místo není...(Je, ale krutou pravdu si necháme radši pro sebe).

Žák z 9. třídy

Sport

Školní lyžařské závody

V místním lyžařském areálu Šachty se ve středu 12. 2. 2025 uskutečnily tradiční školní lyžařské závody, kterých se zúčastnili žáci základní školy Vysoké nad Jizerou. Závody proběhly za ideálních sněhových podmínek a přilákaly nejen soutěžící, ale i řadu fanoušků z řad rodičů a příbuzných, kteří přišli podpořit mladé lyžaře. Organizátoři připravili jednotnou trať pro všechny závodníky, přičemž se soutěžilo v obřím slalomu. Všichni závodníci zdárně závod ukončili. Nemohli jsme dlouho čekat, sněhu ubývalo a sluníčka přibývalo. V pátek 21. 2. 2025 se uskutečnily závody v běhu na lyžích na protaženém kolečku pod vilou. 1. stupeň měl kolečko jedno a 2. stupeň měl kolečka dvě. Závodníků nebylo tolik jako na sjezd, ale i tak jsme byli rádi, že děti mají zájem se těchto aktivit zúčastnit. Obsazení prvních tří míst v každé kategorii je uvedeno níže v tabulce.

1.a 2. třída – OBŘÍ SLALOM					
		Výsledný čas			Výsledný čas
1.	Viktorie Berková	24.3	1.	Matěj Zelinka	23.2
2.	Klára Nedomlelová	27.8	2.	Šimon Šeda	23.6
3.	Barbora Fedorková	28.2	3.	Jan Havelka	26.4
3. a 4. třída					
1.	Zuzana Fedorková	22.8	1.	Robin Nedomlel	22.6
2.	Šarlota Slavíková	24.4	2.	Antonín Kučera	22.8
3.	Jitka Kučerová	26.7	3.	Janek Šulc	23.2
5. a 6. třída					
1.	Tereza Tocháčková	20.2	1.	Jakub Kučera	21.4
2.	Stela Lukešová	23.5	2.	Zdeněk Matoušek	23.0
3.	Vilemína Nováková	23.6	3.	Štěpán Šálek	23.4
7. až 9. třída					
1.	Adéla Knopová	24.2	1.	Štěpán Patera	20.7
2.	Michaela Lánská	24.4	2.	Jan Šilhán	22.1
3.	Dominika Lánská	25.1	3.	Matouš Fidler	22.4

1. a 2. třída – BĚH NA LYŽÍCH – 1000 m					
		Výsledný čas			Výsledný čas
1.	Františka Rolečková	6:28	1.	Václav Pacholík	5:23
2.	Kristýna Čermáková	6:29	2.	Matěj Zelinka	5:44
3.	Veronika Ďoubalíková	7:35	3.	František Kučera	5:56
3. až 5. třída – 1000 m					
1.	Karolína Grosmanová	5:00	1.	Radovan Čuma	4:53
2.	Zuzana Fedorková	5:11	2.	Janek Šulc	5:02
3.	Adéla Pacholíková	5:15	3.	Vilém Regál	5:16
6. a 7. třída -2000 m					
1.	Anna Pacholíková	7:30	1.	Vojtěch Pacholík	7:40
2.			2.	David Hloušek	7:52
3.			3.	Matěj Kazík	9:17
8. až 9. třída – 2000 m					
1.	Dominika Lánská	8:00	1.	Zdeněk Petřina	6:52
2.	Michaela Lánská	8:01	2.	Štěpán Patera	7:09
3.	Michaela Paterová	9:58	3.	Karel Burgermeister	7:25

Velké poděkování patří městu za jeho podporu a zaměstnancům areálu za skvělou přípravu tratí a organizaci.

Jana Sajdlová a Radek Tocháček

Nejlepší běžci

Nejlepší sjezdaři

Krajské finále branně-vědomostního závodu Ještědská hlídka 2025

Dne 11.6.2025 se paní učitelka Haklová vydala s družstvem starších (9. a 8. třída) a s týmem mladších (6. až 7. třída) žáků do Liberce, do areálu Vesec, kde se všichni zúčastnili krajského finále vojenské soutěže. Účastníci měli uběhnout cca 5 kilometrů a u toho splnit 10 úkolů. Mezi úkoly třeba patřila střelba vzduchovkou, hod granátem, vědomostní testy, slepé mapy, zdravotvěda atd...

Na krajské kolo se dostavilo 67 týmů z Libereckého kraje, soutěž byla rozdělena na tři kategorie: středoškoláci, 8.-9. třída a pak 6.-7. třída. Tuto soutěž organizovalo Krajské vojenské velitelství Liberec. Počasí nám velmi přálo, bylo tak 15 stupňů, ale při běhu jsme se stejně velmi zapotili. Vojáci nám připravili i dobrou svačinu a později i dobrý vepřový guláš. V programu dále byla dynamická přehlídka vojenských psů z Chotyně, kteří ukázali, jak se umí zachovat v různých situacích. Poté statické ukázky výzbroje a výstroje, které připravili příslušníci Vojenské policie a 31. pluku radiální, chemické a biologické ochrany z Liberce. Náš nejstarší tým, který tvořila Michaela Lánská, Dominika Lánská, Tereza Chladilová, Matěj Hrobař a Zdeněk Petřina (všichni 9. třída), vyhrálo krásné druhé místo. A náš mladší tým zatím sbíral

zkušenosti, zatím se neumístil na předních pozicích. Letos se to velmi povedlo a doufáme, že to bude takhle každý rok cinkat.

Tereza Chladilová

Atletický trojboj Liberckého kraje

4. června se v Turnově atletický trojboj junior – tedy pro žáky 1. stupně. Jan Havlíček (2. třída) obsadil 2. místo ve své kategorii, přičemž postupoval z okresního kola na 1. místě. Do krajského finále také postoupila ze 3. místa v okresním kole Judita Brožová (1. třída), která skončila na kraji osmá. Oběma gratulujeme a přejeme další sportovní úspěchy.

Na okresní kolo postoupili také Ch. Tamborský (2.), R. Čuma (3.), M. Straková (1.), což si určitě také zaslouží uznání.

Oba úspěšní reprezentanti školy

Atletický čtyřboj

Atletický čtyřboj v Turnově pro žáky 2. stupně (okresní kolo) byl pro nás úspěšný jen individuálně. V družstvech (což je prioritní závod) už se nám tolik nedařilo (obě starší družstva 9. místo, mlaší žáci 13. místo a mladší žákyně 14. místo). Individuální závod dopadl nejlépe pro Matěje Hrobaře (9.), který skončil na 2. místě.

Volejbal devátáci X učitelé – 25.6.2025

Tradiční utkání se odehrálo na venkovním hřišti u sokolovny a hrálo se na dva vítězné sety, nestranně soudcovala paní Nechanická. Devátáci byli trochu ve výhodě – měli tři střídače. Učitelé táhli celý třísetový mač v šesti bez střídání. První set ale vyhráli, další dva už ale patřily devátákům. Přesto byl ale zápas vyrovnaný a bylo se na co dívat. Hrálo se za příjemného počasí za vydatné divácké podpory.

R. Farská

Zajímavost

Seznámení s vojenskou technikou - obrněnec

Úspěchy našich žáků

Pěvecká soutěž PRIMACHORI

Žáci a žákyně 2. a 4. třídy pod vedením paní učitelky Jany Vodseďákové se pilně cvičili ve sborovém zpěvu, až se nakonec rozhodli účastnit se v Liberci soutěže pěveckých sborů PRIMACHORI. Svůj sbor nazvali Zvonky a klavírního doprovodu se ujala Pavlína Vodseďáková. V konkurenci sborů převážně ze ZUŠ se neztratili a získali nakonec bronzové pásmo. Gratulujeme.

Foto – organizátoři soutěže PRIMACHORI

Jizerská lyra – regionální kolo

Žáci a žákyně 1. stupně se už tradičně účastnili recitační soutěže Jizerská lyra, jejíž pořadatelství se letos opět vrátilo do Tanvaldu. Nejprve se ale uskutečnilo školní kolo, kam vyslaly jednotlivé třídy své zástupce. S porotou nám opět pomohli divadelníci a paní Bartoňová, takže v ní zasedli opravdoví odborníci. Vybrali nejlepší recitátory, kteří postoupili do regionálního kola. A jak ti nejlepší z nich dopadli? Viktorka Berková z 2. třídy získala 3. místo, Stela Lukešová z 5. třídy byla stříbrná – tedy 2. místo a stejně skončil i Vilém Regál ze 4. třídy. Přejeme hodně úspěchů i v dalším ročníku.

Fotografie ze školního kola soutěže

Výtvarná soutěž Staré pověsti v novém hávu

20.5. se v Krajské vědecké knihovně v Liberci vyhlašovali výherci výtvarné soutěže Staré pověsti v novém hávu. Polina Mantulenko (7. třída) byla oceněna za nejlepší malbu a Natálie Skrbková (7. třída) za nejlepší kresbu.

Fotoreportáž

Dopoledne s hasiči – 20.6.2025

Vaření se šéfkuchařem Vítkem

Ve školní jídelně se opět vařilo trochu netradičně a opět zdravě. Kromě šéfkuchaře Vítky se do vaření, výdeje jídla i úklidu zapojily dívky ze 7. třídy, které mají letos vaření v rámci pracovních činností. Náš tříčlený personál kuchyně to jistě ocenil a my jim děkujeme za trpělivost a zajímavý nápad.

Loutkový projekt 1. stupně

Třídy navštívily divadlo Drak v Hradci Králové, užily si představení i dílnu výroby loutek a také děti samy loutky vyráběly ve škole. Projekt odkazoval na 100. výročí vysoké loutkové scény.

loutky 2.třídy

loutky 5. třídy

Uklízíme Česko – 28.3.2025

Afrika u nás ve škole

Tančíme a bubnujeme v afrických rytmech.....

Pasování prvňáčků na čtenáře – 25. 6. 2025

Ve středu 25.6. proběhl v místní knihovně významný akt – prvňáčci byli pasováni na rytíře čtenářství samotným králem Říše knih a čtenářů. Pan král byl s malými čtenáři velmi spokojen a všichni tak rozšířili řady jeho věrných poddaných. Děkujeme mu, že mezi nás opět po roce zavítal, a paní knihovnici za pomoc při celé slavnostní akci.

Poděkování

Ještě bychom na závěr školního roku chtěli poslat několik poděkování. To první patří vysockým hasičům za krásně připravené dopoledne, které s námi strávili v rámci mimořádných událostí. Bylo to skvěle připravené – nejen ukázky techniky, které vždy zaujmou a jsou atraktivní, ale i přednáška, kde tři vyučovací hodiny všichni poslouchali, ptali se a byli plně zaujatí. Druhé poděkování patří myslivcům za předposlední den školního roku, který strávili v přírodě s našimi prvostupňovými a připravili si pro ně pestrý a zajímavý program, který opět nezklamal. Třetí poděkování míří do cukrárny za sponzorský dort pro všechny žáky, kteří se účastnili školního pochodu 8. května. Mimochodem – byl opravdu výborný. A čtvrté poděkování míří k divadelníkům v souvislosti s přípravou závěrečného divadelního představení devátáků.

Celá škola

Naše budoucí školy

<u>jméno</u>	<u>škola</u>	<u>obor</u>
Karel Burgermeister	SPŠ stavební Liberec	architektura a konstrukce pozemních staveb
Denis Čonka	ISŠ Semily	Instalatér
Matouš Fidler	ISŠ Semily	Instalatér
Roman Filip		
Matěj Hrobař		
Tereza Chladilová	Gymnázium Tanvald	
Adéla Knopová	SPŠ stavební Liberec	architektura a konstrukce pozemních staveb
Karel Kodejška	Kateřinky Liberec	Design interiéru
Kateřina Koňáková	GIO Semily	
Jan Koucký	ISŠ Vysoké nad Jizerou	Silniční technika
Dominika Lánská	SPŠ stavební Liberec	architektura a konstrukce pozemních staveb
Michaela Lánská	SPŠ stavební Liberec	architektura a konstrukce pozemních staveb
Štěpán Marek	Průmyslová škola Liberec	Strojírenství
Karolína Patočková	SZŠ Trutnov	praktická sestra

Zdeněk Petřina	SUPŠ Hradec Králové	Uměleckořemeslná výroba hudebních nástrojů
Jan Šilhán	OHS Turnov	Obchodní akademie
Jakub Špidlen	ISS Vysoké nad Jizerou	karosář
Amálie Vacková	Obchodní akademie Jab.n.Nisou	zahraniční obchod
David Veber	Obchodní Akademie Praha Vinohradská	Ekonomika a podnikání v Evropské unii
Vojtěch Zemánek	GIO Semily	

Závěrečné divadlo 9. třídy

Ještě než se Vámi rozloučíme, chceme Vás pozvat na naše závěrečné divadlo plakátkem, který najdete na konci tohoto čísla.

To je od nás vše. Doufáme, že budete mít příjemné a pohodové prázdniny, my už jenom popřejeme hodně štěstí následující deváté třídě a na shledanou.

